SAYI : 1 31 TEMMUZ 1967 - 100 KUR

KORKU

magazin

ÖLDÜREN ELBİSE

Ölmüş bir insanın eşyalarında o insanın ruhunun da yaşadığına inanır mısınız? Bazen dükkândan yeni aldığınız bir elbiseyi giyerken başka birisinin elbisesini giyiyormuş gibi oldunuz mu?

Bu hafta da sizlere, Dolores Martinez'in şaşırtıcı hikâyesini anlatmak istiyorum. Rivington sokağındaki düğüne giydiği elbise..Dolores ufak tefek, biçimli bir vücuda sahipti. Olayın geçtiği sıralarda henüz ondokuz yaşındaydı. Bütün mahallenin davetli olduğu büyük düğün günüydü. Ama Dolores mutsuzdu. Kardeşi Juan temizleyiciden dönerken yolda kavgaya tutuşmuş ve Dolores'in yegâne elbisesi giyilemiyecek bir hale gelmişti... Dolores iyi ve tatlı olduğu kadarda anlayışlı bir insandı,ama elbiseyi gördüğü an gözyaşlarını pek, de kolaylıkla zaptedemedi.Paramparça olmuş elbisesiyle düğüne nasıl gidecekti?

BORİS KARLOFF ANLATIYOR

Anne Martinez kızının üzülmemesi için elinden geleni yapmaya azmetmişti.Kızı partiye gidecek ve gecenin en güzel giyimli genç kızı olacaktı.Fedakâr anne evde bulduğu son birkaç doları da yanına alarak telâş içerisinde sokağa fırladı.Saat çok geçti,dükkânların çoğu kapanmıştı. Ama ihtiyar anne yılmadı. Yorulmak bilmeyen ayakları onu şehrin doğusunda bulunan karanlık ve ufak bir dükkânın önüne kadar sürükledi.Anne Martinez heyecan içerisinde dükkâna girdi.

Tezgâhın arkasında güler yüzlü bir ihtiyar vardı. Onu selâmlamak için gülümseyen yüzü senelerin tesiri ile sararmış, ağzının içindeki tek dişi ampülün kör ışığında parıldıyordu.Anne Martinez elindeki paraları gösterip isteğini söyleyince ihtiyar keyifle ellerini uvuşturdu.

"On Dolar mı?" dedi. "Tam aradığınız gibi bir elbisem var..."

Bu sözlerin ardından çok güzel bir penbe organza elbise getirdi.Evet aranılan elbise buydu.Bir kaç ufak düzeltmeyle Dolores'e tastamam olacaktı.

Anne Martinez'in yaşlı elleri dikiş iğnesiyle elbisenin üzerinde gidip gelirken Dolores de saatlerce ayakta durdu.En nihayet partinin başlamasına birkaç dakika kala elbise de tamamlandı.İnce ve zarif, gecenin en güzel kızı olacağından hiç şüphe yoktu. Elbise biraz sıkıydı ama Dolores herşeye rağmen partiye gidebilecekti ya bütün önemli olan da buydu.

Partide bütün gençler Dolores Martinez'le bir kere dans edebilmek için sıraya girmişlerdi.Genç kız her an başka birisinin kolları arasında dönüyordu. Elbisenin sıkılığını hissetmiyor değildi ya, bereket dikişleri sağlamdı, ve elbise üzerinde duruyordu.

Derken elbisenin içerisindeki kız yavaş yavaş kendinde bir acaiplik hissetmeye başladı.İlkten içinde bir yere kapatılmış gibi bir his duydu. Daha sonra tam dansın ortasındayken boğazı sıkılıyormuş gibi oldu, elleri ıslak ve yapış yapıştı.Partnörini itti ve elleriyle yüzünü örttü.Bir an sonra müzik en neşeli parçaları çalarken organza elbiseli güzel kız yüzükoyun yerde yatıyordu.Ölmüştü.

Kimse ona dokunamadan ölmüştü.Elbise mi? Satıcı çok korkunç birşey yapmıştı. bir başka kızın içinde öldüğü elbiseyi satarak...Tabii başka izah tarzları da olabilir.Fazla dans etmenin yorgunluğu, Dolores'in kötü kan deveranı.. Peki, ya siz ne dersiniz?

"Korku"nun Korkusuz Okuyucuları

Uzun ve yorucu bir çalışmanın ürünü olan derginizi sonunda size ulaştırmış bulunuyoruz. Elinizde tuttuğunuz bu derginin yurdumuzda, bugüne kadar bir benzeri daha yayınlanmış değildir. Oysa dünyanın hemen hemen her yerinde, bugün korku edebiyatı bütün öbür edebiyat dallarını geride bırakan bir ilerleme göstermiştir. Bunun başlıca nedeni okur çoğunluğunun korku ve dehşetle ilgili romanlara, hikâyelere ve resimli hikâyelere karşı duyduğu büyük ilgidir.

"Korku"yu düzenlerken ince eleyip sık dokuduk, şimdiye kadar batıda benzeri çıkmış bütün korku dergilerini, mağazinlerini ve kitaplarını taradık, içlerinden en iyilerini, en güzellerini, resimli roman olarak en başarılı olanlarını seçip ayırdık. "Korku", böyle bir titiz seçmenin ürünüdür.

Reşimli romanlarımızın dışında "Ben bir Vampirim" ve ayrıca "Canavarlar Yatağı" adlarını taşıyan foto-romanımızın da resimli romanlarımız kadar ilginizi çekeceğini, umuyoruz."

"Altın Hırsı" adlı iki sayı sürecek resimli hikâyemizi de çok beğeneceksiniz. Ayrıca bu sayımızda iki resimli hikâye daha bulunmaktadır. "Korku"nun her sayısında sürekli olarak tek sayılık resimli hikâyeler yayinlayacağız....

Dünya korku edebiyatının en seçme sanatçılarından sayılan Boris Karloff ile Alfred Hitchcock'tan seçtiğimiz esrar ve dehşet hikâyelerini de "Korku"da sırasıyla yayınlayacağız. Karloff ve Hitchock'un ilgi çekici ilk hikâyelerini bu sayımızda sunuyoruz.

"Korku"da yapmayı düşündüğümüz bir yenilik de okurlarımızın başlarından geçen gerçek korku olaylarıdır. Bunları bize gönderecek okurlarımızdan ricamız, bir daktilo sayfasını geçmemeye dikkat etmeleri ve kokunaklı yazmalarıdır. Yazılarını yayınladıklarımız dergimize 3 aylık bedava abone kaydedileceklerdir.

Sevgi ve saygılarımızla....

DEVAMI VAR

profesör bakunin

HAYIR SANA DEMEDİM!
EVET, EVET, GAZETELERİ OKUYORUM! MERAK ETME. PARANIN KARŞILIĞINI ALIYORSUN. YOK... YOK... ARTIK BENİ KİMSE TANIYAMAZ. BAMBAŞKA BİR HÜVİYETE BÜRÜNDÜM!
POLİS ŞAHİDİN KAATİLİNİ ARIYOR!
EVET.... BİZİM DOKTOR. PLASTİK AMELİYATI YAPTI. ŞİMDİLİK HER ŞEY YOLUNDA.. BİRAZDAN GELİP YARALARA BAKACAK!
KAPI ÇALINIYOR!... DOKTOR OLMALI... ŞU SARGILARDAN BİR KURTULURSAM HERKES RAHAT BİR NEFES ALACAK!
DOKTOR...NEREDE... KALDIN?.. DOKTOR ? SARGI BEZLERİ KOKMAYA BAŞLADI... ETRAFIMDA SİNEKLER DOLAŞIYOR!
BİLİYORSUN SIK SIK GELİRSEM ŞÜPHE UYANDIRIR. OTUR, YARALARIN KAPANIYOR MU BİR BAKAYIM!
BENİ TAM ZAMANINDA ELE GEÇİRMİŞSİN. RESİMLERİN BÜTÜN GAZETELERİN BAŞ SAYFASINDA... İŞİNİ ÇOK İYİ PLANLAMIŞSIN. O BİR SİNEĞİ BİLE İNCİTMEKTEN KORKAN BİR ADAMDI... BÖYLE BİR ADAMIN TEMİZLENMESİNİ GÖRMEK İNSANIN HOŞUNA GİTMİYOR!
BANA BAK HERİF! AMELİYAT YAPARKEN BEN SENİN İŞİNE KARIŞTIMMI ? İŞLERİMİ NASIL İDARE EDECEĞİMİ BANA ÖĞRETME!
NASIL ?
VAZİYET GEREKTİĞİ KADAR İYİ DEĞİL. YARALARIN ÇOK AĞIR KAPANIYOR. YÜZÜNE YENİDEN GAZLI BEZ SARMAM LÂZIM...

YAAGHHHHH!!
@*$%&#!!
NE VAR? NE OLDU?
ŞU... SİNEK... YÜZÜME KONDU GALİBA.. BİR YERİMİ ISIRDI!...
SİNİRLENME. ALT TARAFI BİR SİNEK.. YÜZÜNE KOYDUĞUM TOZ, YARALARIN DAHA ÇABUK KAPANMASINA YARDIM EDER. BİR DE TESKİN EDİCİ HAP VERİYORUM!
TESİRİNİ ÇABUK GÖSTERİR.. BİRAZDAN UYURSUN!
UYUMAK HA?... İNSANIN KAFASINDA BU SİNEK VIZILTISI VARKEN NASIL UYUNUR!
YİNE Mİ GELDİN? EPEY CESARETİN VARMIŞ! FAKAT BU SEFER SENİ YERİNE ÇİVİLİYECEĞİM!
SENİ O ŞAHİTTEN DAHA FENA DÜZ EDECEĞİM!
WHAP!

BELKİ ŞİMDİ BİRAZ RAHAT EDERİM!
BZZZZZZZZTT
BU NE?... YOKSA GERİ Mİ GELDİ? MERETİ AZ ÖNCE GEBERT-MİŞTİM.
YÜZÜM... YÜZÜM GERİLİYOR!
BZZZZZ
ALLAHIM!.. ACI DİNMİYOR... AH ŞU MERET PİS SİNEK... BİR GÜRÜLTÜ-SÜ DURSA NEREDE ACABA... NERE-DE O PİS SİNEK.....?
BZZZZZ
ARTIK DAYANAMIYACAĞIM, NE OLDU ACABA? OKADAR YAKINDA VIZILDIYOR Kİ....
BZZZZZZT
NEREDEYSE KAFAM ÇATLI-YACAK. ŞU SARGILARI ÇIKARMA-LIYIM... NE VAR ACABA?... ÇILDIRACAĞIM!..
GNYAHHHHHHH!!!

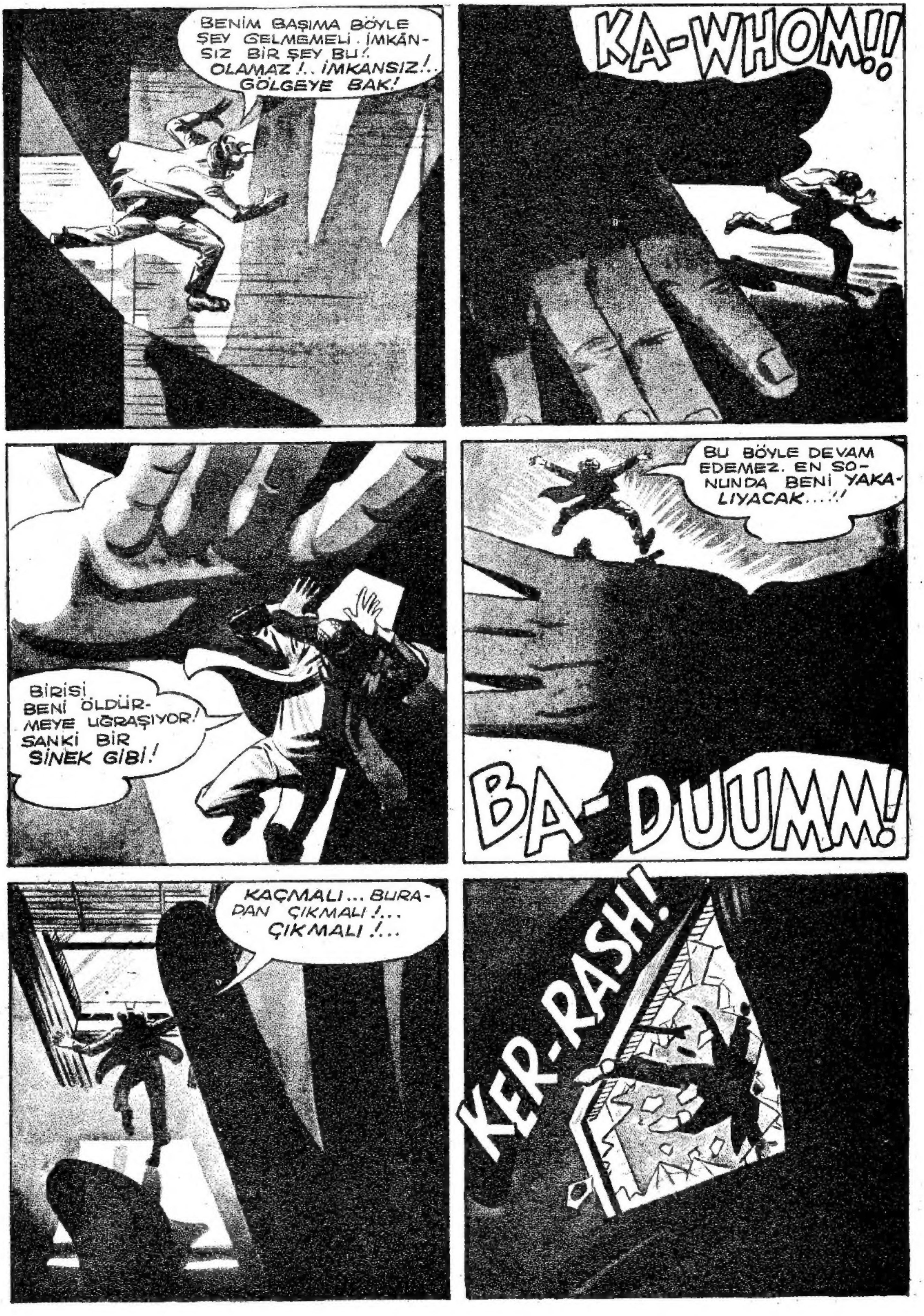
BENİM BAŞIMA BÖYLE ŞEY GELMEMELİ. İMKÂNSIZ BİR ŞEY BU!. OLAMAZ!.. İMKANSIZ!.. GÖLGEYE BAK!
KA-WHOM!!
BİRİSİ BENİ ÖLDÜRMEYE UĞRAŞIYOR! SANKİ BİR SİNEK GİBİ!
BU BÖYLE DEVAM EDEMEZ. EN SONUNDA BENİ YAKALIYACAK...!!
BA-DUUMM!
KAÇMALI... BURADAN ÇIKMALI!... ÇIKMALI!...
KER-RASH!

EEEEEEE!
DOKUZUNCU KATTAN BETONUN ÜSTÜNE... ACABA NİYE ATLADI ?
BİNADA OTURANLAR BÜTÜN GECE BAĞIRIP ÇAĞIRDIĞINI SÖYLÜYORLAR. YÜZÜNDEKİ SARGILARA BAKILIRSA AMELİYAT OLMUŞ OLMALI! BELKİ ACISINA DAYANAMAMIŞTIR!..
HOŞ BİR MANZARA DEĞİL. ADAM TIPKI BİR SİNEK GİBİ EZİLMİŞ!
BUNU SÖYLEMEN NE GARİP TESADÜF!..
AŞAĞI DÜŞERKEN YÜZÜNDEKİ SARGI BEZLERİNİ PARÇALAMIŞ!
BAKSANA KULAK BOŞLUĞUNDA BİR SİNEK KALMIŞ. HERHALDE PANSUMAN YAPARKEN GİRMİŞ OLMALI! VIZILTISI İNSANIN AKLINI KAÇIRTIR!
BÖYLECE AZGIN BİR KAATİL SİNEĞİ ÖLDÜRDÜĞÜNÜ HAYAL EDEREK KENDİ KABUSLARI ARASINDA KAYBOLUP GİTTİ. GERÇEKTE İŞLEDİĞİ CİNAYET ONU MÜTHİŞ SARSMIŞTI. SİNEĞİN VIZILTISI DURMADAN ONA ÖLDÜRDÜĞÜ ADAMI HATIRLATIYORDU.. BÖYLECE KÜÇÜK BİR SİNEK KOCA BİR KAATİLİN HAKKINDAN GELDİ!

Büyük heyecan ve görülmemiş olayların romanı.

Yazan:

ERNEST S. KELLY

CANAVARLAR YATAĞI

I. BÖLÜM

ESRARENGİZ ZİYARETÇİ

Gece epey ilerlemiş,Doktor Edelmann oturduğu yumuşak koltukta elinde kitaplarıyla uyuya kalmıştı.Şöminedeki ateşin korları zayıflamıştı. Yanan odunların çıkardığı ses odanın sessizliğini bozan tek şeydi.Doktor Edelman'ın kedisi şöminenin sıcaklığına rağmen uyanarak tembel tembel gerindikten sonra büyük salonun köşesine doğru yürümeğe başladı.Odanın içinde bulunan garip yaratığın, farkına da ilk varan yine bu kedi oldu. Çıkardığı vahşi tıslama Doktor Edelmann'ı daldığı uykudan uyandırmağa kafi geldi.Kedi daha sonra Doktor koltuğunda doğrulmağa çalışırken odanın ucundan koşarak kucağına atladı ve korkusundan tertop büzüldü kaldı.

Doktor ayağa kalktıktan sonra hala gözlerini oğuşturuyordu. Gördüğüne inanamamıştı.

Lütfen sayfayı çeviriniz.

Kapının sahanlığında garip bir adam duruyordu. İçinde bulunduğu loş köşeye rağmen adamın gözleri karanlıkta fosforluymuş gibi parlarken sivri kulakları ince ve soluk benizli yüzü, acaip elleri Doktor Edelmann'ın ilk ağızda dikkatini çekmişti. Bundan başka adamın acaip bir kıyafeti de vardı. Hele sırtındaki pelerin, sanki...sanki bir yarasanın kanatlarını andırıyordu.

Doktor Edelmann boğazına takılan o düğümden kurtulmak istercesine bir kaç kere öksürdü, sonra "Siz kimsiniz?.. Burada ne arıyorsunuz?" diyebildi.

Garip yabancının ince yüzünü iblisce bir gülüş kapladı. Sonra yavaş yavaş bulunduğu köşeden ileri çıkıp yürüyerek ev sahibinin karşısında durdu.

"Meşhur cerrah Doktor Franz Edelmann ile tanışıyorum değil mi?" Sesinin yumuşak ve samimi bir tonu vardı. "Bendeniz Baron Latos. Sizin ilmî yardımınıza ihtiyacım var."

"Size bu anda ne yapabilirim? Saat sabahın beşine geliyor."

"Hakkınız var Doktor. Zamansız ziyaretim için sizden özür dilemem gerekiyor...Fakat ağır şartlar altında seyahat ediyorum. Çok uzaklardan geldim." Baron'un yüzündeki ifadede söylediği sözlerden daha fazla şey saklıydı.

"Size her şeyi gün doğmadan anlatacağıma söz veriyorum fakat çok rica ederim acele etmeliyiz. Yolu gösterirseniz lütfen şatonun bodrumuna beraberce inelim."

Doktor Edelmann sinirlerine hakim olmaya çalışarak Baron'a baktı. İçine tarif edemediği bir korku yerleşmişti. Bir yandan bu korkuyu yenmeğe çalışırken bir yandan da bu esrarengiz adamın ona göstereceği şeyin heyecanıyla şatonun bodrumuna doğru adeta sürüklenmeğe başlamıştı. Muhakkak olan şey çok mühim bir olayın eşiğinde durduğuna inanmasıydı.

Doktor Edelmann, şamdanı tutan eli titredi, fakat hemen rutubetli merdivenlerden inmeğe başlıyarak esrarengiz misafirine şatonun mahzenine inen yolu göstermek için öne düştü.

Şamdanın soluk ışığı merdivenlerden inen iki adamın gölgesini büyüterek taş duvarlarda yansıtırken Doktor Edelmann da mumun sönmemesi için dikkat ediyordu. Yavaş yavaş merdivenleri inen Baron Latos, birden Doktora dönerek beklenmeyen bir soru sordu. "Doktor insanlar için ebediyetin mümkün olacağına inanır mısınız?...Tabii ruhun değil vücudun ebediyetini söz konusu ediyorum...."

Mahzenin rutubetli havası Doktoru iyice rahatsız etmeğe başlamıştı. Soğuk havanın tesiri ile Baron Latos'a sertçe bir dönüş yaparak.

"Tıp ilmi böyle bir ihtimalin mevcudiyetini katiyetle red eder" diye cevap verdi.

Baron yavaşça: "Tıp ilminin vampirliği red etmesi gibi mi?" dedi.

"Bazı fiziki olayları değil. Vampir-

Ay ışığında korkunç bir canavar haline bürünen Larry Talbot.

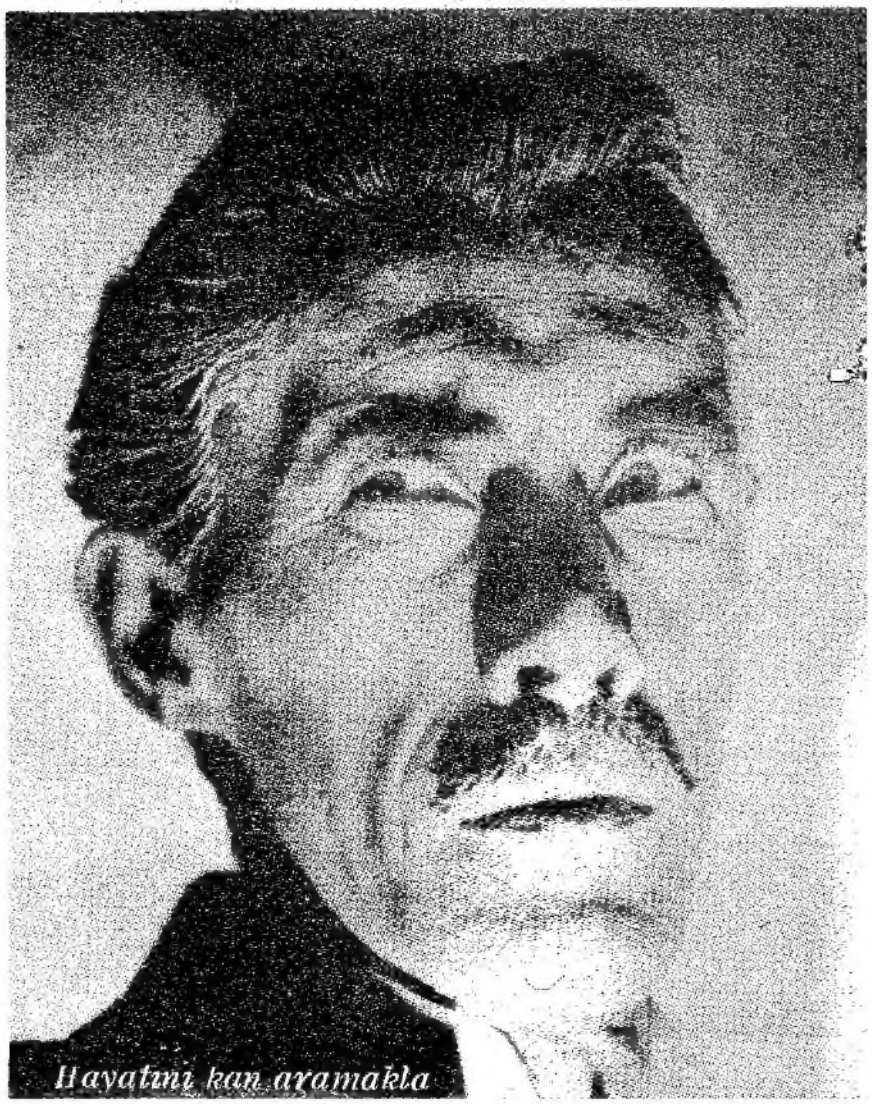

Hayatını kan aramakla

Kan emen bir yarasa gibiydi....

lerin hücumuna uğrayarak onların kurbanı olduklarını iddia eden bir çok kimseler çıkmıştır.Yine bunların iddiasına göre, vampirleri insan kanına muhtaç kılan sebep, vücudlerindeki bazı kimyevi maddelerin dengesizliği veya tamamen psikopatik olaylardır...

"Doktor belki sözlerine devam edecekti fakat Baron onun sözünü kesti.

"Doktor, tabiatüstü olaylara inanmıyor gözüküyorsunuz, ama yine de bu âlemle ilgili kitapları boş vakitlerinizde okuyorsunuz."

"Vampir olanların yarasa şekline girerek devamlı insan kanı ile beslenmesini, böylece de ebedi insan vücüdüne sahip olduğunu, inanılması güç olaylardan sayıyorum...Fakat,şimdi şu konuştuklarımızın bizimle ne ilgisi var?"

Şatonun izbe mahzeninde bir süredenberi yürüyorlardı.Baron,örümcek ağları ile kaplı bir kapıyı açtı.Şamdanın mumlarından çıkan soluk ışık odanın ortasında taştan bir tabutu aydınlatırken Baron sözlerine devam etti."

"Bu şatoyu kiralarken bu odanın farkında değildiniz değil mi ?" dedi.

Doktor Edelmann ürperti ile geri çekilirken gözleri adeta yuvarlarından fırlayacaktı.Tabutun taş kapağında Drakula ailesinin arması işlenmişti.Ve halk arasında Drakula ailesinin vampir olduğu çok yaygın bir söylentiydi.

II.BÖLÜM DRAKULA'NIN KANI

Gördükleri Doktora beklenmiyen bir soğuk duş tesiri yaptı. İradesinin dışında bir iki adım geri çekilirken yabancının alaylı bakışlarını görmemişti bile. O arma...tabutun üstündeki arma kendini Baron Latos diye takdim eden yabancının parmağındaki yüzüğe çok benziyordu.

"Evet Doktor.İsterseniz şüphelerinizi devam ettirmekte serbestsiniz fakat karşınızda gördüğünüz adam yıllarca masum insanların kanını emerek yaşamıştır. Sizinle bunun için konuşmağa geldim. Şimdiye kadar yaptığınız araştırmaları takip ettim, beni bu lânetten kurtaracak bilgiye sahip tek ilim adamı sizsiniz".

Doktor Edelmann, ayaklarının üstünde sallanıyordu.....

"İyi ama..Söylentilere göre, sizin gün doğmadan mezarınıza, ayni toprağa dönmeniz gerekiyormuş" diyebildi.

"Bu tabutun içinde "Drakula gülerek sözlerine devam etti."Sizin bahsettiğiniz toprak bu tabutun içinde.Tenim gün ışıklarını görmeden bu tabutun içine girdiğim zaman emniyette oluyorum."Vampirin sesine yalvaran bir ton geldi."Beni bu hastalıktan kurtarmalısınız. Başkalarını kurtarmak için hiç bir fedakârlıktan kaçınmadınız.Bu iyiliğinizi benden de esirgemeyin."

Edermann'ın kafasında binbir düşünce birbirini kovalıyordu.Her şeyden önce Visaria köyüne söylentilerin hakikat derecesini öğrenmek için gelmişti.Aradığı karşısına çıkmıştı, her şey sanki avucunun içindeydi...Doktor düşüncelerinden sıyrılarak doğrulduktan sonra Drakula'ya dönerek konuşmağa başladı.

Haftaya
KURT ADAM

KIŞ YAVAŞ YAVAŞ BASTIRMAKTADIR. AĞAÇLARDAN DÖKÜLEN YAPRAKLAR YILDIZSIZ GECEYE BİR KAT DAHA HÜZÜN KATARKEN KURU DALLAR KARANLIKTA İNSANIN İÇİNİ ÜRPERTEN SESLER ÇIKARTIYORDU... HİKAYEMİZ GECE DEVRİYESİNE ÇIKMIŞ İKİ POLİS İLE BAŞLAR...
MESLEKTE İLK NÖBETİM.. VE BANA VERİLEN YERE BAK. MEZARLIĞIN CİVARINDA GECE DEVRİYESİ OLMAK PEK HOŞ DEĞİL! BU SESSİZLİĞE NASIL DAYANIYORSUN DAVNEY ?
EVLÂT, BU SESSİZLİK SENİ ALDATMASIN! BURADA OLDUKÇA HAREKETLİ GÜNLER GEÇİRDİĞ....
YAAHHHHHH!
ALLAHIM! ÇIĞLIĞI DUYDUN MU ? GALİBA BU ŞEYDEN! ŞEY... SEY...
MEZARLIKTAN GELDİ! ÇABUK İÇERİ!
SES BU TARAFTAN GELDİ! BU DA NE ? GALİBA BİRİSİ BİR ŞEY DÜŞÜRMÜŞ!...
KÜREK!!, VE ÜSTÜNDE KAN İZLERİ!...
HEE HEE HEE
HAYDİ, KİM VARSA ÇIKSIN ORADAN!
YOKSA BİZ GELİP ÇIKARIRIZ!
HEE HEE HEE HEE
BU... K... BEN BU SERSERİYİ TANIRIM, SABIKALI MEZAR HIRSIZIDIR!...
FAKAT DAVNEY, BU ADAM AKLINI OYNATMIŞ! SAÇLARINA BAK BEMBEYAZ OLMUŞ!
HEE HEE

SON ŞANS

ŞİMDİ OLAYDAN BİR KAC GÜN ÖNCESİNE DÖNECEĞİZ..EDVARD NUGENT ADINDA BİRİ ECELİYLE ÖLMUŞTU NUGENT ÖLDÜKTEN SONRA GARIP BIR YERE DOĞRU ÇEKİLDIĞINI HISSETTI BOŞLUKTA, KELIMELERLE IFADE EDILMIYECEK KADAR GARIP BIR BOŞLUKTA DUŞÜNCE VE HİSLERİNDEN AYRILMIŞ UÇUYORDU.. BU DEHŞET VE KORKU DÜNYASI HER AN HER SANIYE DEĞİŞIRKEN SANKİ GÖRÜNMEYEN BIR AHTAPOT KOLLARI ILE ONU KENDİNE DOĞRU ÇEKİYORDU...

EDVARD NUGENT DERINLERE DAHA DERINLERE UÇTU KARANLIK HER YERI KAPLAMIŞTI SONRA HER ŞEY BIRDENBIRE BITTI...
NE! HAYIR. OLMAZ!.
GARIP VE KORKUNÇ YARATIKLAR HER TARAFINI KAPLAMIŞTI. KISKAÇ GIBI ELLER ONU YAKALIYARAK BIR YERE DOĞRU TAŞIMAĞA BAŞLADILAR. INSAN ÖLDÜKTEN SONRA AKLINI KAÇIRABILIR MIYDI!.
GEÇ KALDIN EDWARD NUGENT, O BEKLETILMEKTEN HOŞLANMAZ!
BIRAKIN BENI!. BIRAKIN. BUNU BANA YAPAMAZSINIZ!
KISKAÇLARDAN KURTULAMIYAN EDWARD SERBEST KALMAK IÇIN BOŞUNA ÇIRPINMAYA DEVAM EDIYORDU... FAKAT HER ŞEY BOŞUNAYDI...
HATA YAPIYORSUNUZ! BANA BÖYLE DAVRANMAMANIZ LÂZIM!
ÇARESIZLIK IÇINDE KIVRANMASI ONU KURTARMADIĞI GIBI KISKAÇLAR DAHA SIKMAĞA BAŞLADI. ACIYA DAYANAMAYIP FERYAT ETTIĞI ANDA BIRDEN SERBEST KALDIĞINI HISSETTI...
AŞAĞI! YERE YAT! KARANLIKLAR PRENSININ, BEEIZEBUB'UN ÖNÜNDE EĞIL!...
NUGENT YERE KORKU ILE YATARAK BEKLEMEYE BAŞLADI. SANKI KENDISINI YERLE BIR ETMEK ISTERCESINE KAFASINI KALDIRMAĞA KORKUYORDU. SONRA GÖK GÜRÜLTÜSÜNÜ ANDIRAN KADIFE GIBI BIR SES ONUNLA KONUŞMAĞA BAŞLADI...
NUGENT BUNUN IÇIN EPEY BEKLEDIM!
FAKAT IŞIN BURAYA KADAR VARACAĞINI BILMIYORDUM. BIR ANLAŞMA YAPMIŞTIK HATIRLIYOR MUSUN?

SENİNLE YAPTIĞIMIZ PAZARLIĞI HATIRLIYOR MUSUN? BU İŞARETİ ONUN İÇİN YILLARCA GÖĞSÜMDE TAŞIDIM. UNUTMADIN DEĞİL Mİ?
BEN HİÇ BİR ŞEYİ UNUTMAM... SANA ANLAŞMADAN VAZGEÇMEN İÇİN BİR FIRSAT DAHA VERİYORUM. VAZGEÇ VE KADERİNE RAZI OL!
VAZGEÇİP, BURADA MI KALAYIM? ANLAŞMAMIZA SADIK OL! SÖZ VERDİYSEN ONU YAPMALISIN!
ÖNCE ETRAFINA BAK..VE ANLAŞMA BİTTİĞİ ZAMAN SENİ NEYİN BEKLEDİĞİNİ GÖR!...
NUGENT'İN ARKASINDAN BÜYÜK GÜRULTÜ KOPAR VE GERİ DÖNDÜĞÜ ZAMAN KENDİNİ BİR UÇURUMUN KENARINDA BULUR... AŞAĞIDAN LÂNETLENMİŞ RUHLARIN IZDIRAP DOLU SESLERİ GELMEKTEDİR... HEPSİNİN ÜSTÜNDE İSİMSİZ ŞEKİLLER GÖZE ÇARPAR. NURGENT KORKU İLE GERİ ÇEKİLİR...
BENİ KORKUTMAĞA ÇALIŞIYORSUN!.. ANLAŞMAMIZ, ÖLDÜKTEN SONRA BANA TEKRAR HAYAT VERECEKTİN! BIRAKTIĞIM YERDEN TEKRAR BAŞLIYABİLECEKTİM!
YAŞADIĞIM BERBAT HAYATLA BENİ İKİ TARAFTAN AVLADIN. FAKAT ANLAŞMA SAYESİNDE İKİNCİ HAKKIMLA BURAYA DÖNMEDEN EVVEL GÜZEL BİR HAYATIM OLACAK! SENİNLE NİYE ANLAŞMA YAPTIĞIMI SANIYORSUN?..
NASIL İSTERSEN ÖYLE OLSUN NUGENT, FAKAT DÖNÜŞÜNDE UNUTMA KUYU SENİ BEKLİYOR!
TAMAM, TAMAM! NE SÖYLEYECEKSEN SÖYLEDİN. ŞİMDİ DÜNYAYA, HAYATA DÖNMEK İSTİYORUM!
HAYATA BIRAKTIĞIN YERDEN DEVAM ETMEK İÇİN.

...SO BE IT!!
NURGENT YİNE KARANLIK DÜNYANIN İÇİNDE GELDİĞİ GİBİ DÖNMEYE, UÇMAĞA BAŞLADIĞINI HİSSEDER.. TIPKI ONU İLK YUTTUĞU ZAMAN GİBİ...
OLDU!.. SICAKLIĞINI HİSSEDİYORUM. YAŞIYORUM!
FAKAT BEN NEREDEYİM!.. NEREYE DÖNDÜM...
NUGENT İÇİNDE BULUNDUĞU KARANLIK YERDE DÖNMEĞE ÇALIŞIR. FAKAT KIMILDAYACAK ÇOK AZ YER VARDI... HATTA RAHAT NEFES BİLE ALAMIYORDU... NİHAYET NEREDE OLDUĞUNU ANLADI.
"NEREDE BIRAKTIYSAN" BU MEZAR DÜNYADAKİ SON YERİMDİ. BENİ YİNE ALDATTI. BİR KAÇ DAKİKA SONRA BURADA YİNE ÖLECEĞİM!
ÇOK YUKARILARDAN GELEN SESLER NURGENT'E YENİ BİR ÜMİT KAYNAĞI OLMUŞTU... MADENİ BİR SES ONU ÖRTEN TOPRAĞI ÖRTÜYORDU...
KİMSEN BİRAZ ACELE ET! ÇOK AZ VAKİT KALDI. ONU VE KUYUSUNU BİRAZ OLSUN ALDATABİLİRİM! BİRAZCIK DAHA!...
KAZANDIM!... ŞEYTANIN KENDİSİNİ ALDATTIM. KAZANDIM! KAZANDIM!...

ZAYIF IŞIĞIN ALTINDA BİLE DELİLİK BÜTÜN KORKUNÇLUĞU İLE BELLİ OLUYORDU... RÜZGÂRIN SESİNE KARIŞAN DELİNİN GÜLÜŞÜ POLİSLERİ ÜRPERTİR...
ETRAFA BAKALIM. BUNUN BİR DE ARKADAŞI OLMASI LÂZIM!
ONU BURADA BÖYLE BURAKAMAYIZ!
NEREYE GİDEBİLİRKİ? ARTIK KENDİ İÇİNDE SAKLANMAYA BAŞLADI!..
BURADA AYAK İZLERİ VAR. ONLARI TAKİP EDELİM. HAYDI!..
AYAK İZLERİNİ TAKİP EDEREK BİR MEZARIN BAŞINA GELİRLER...
DAVNEY, BU MU?
ORTAĞI.. ÜZERİNDE HİÇ BİR İZ YOK GALİBA. KORKUDAN ÖLMÜŞ!
DAVNEY! MEZARA BAK! AMAN ALLAHIM!
KÜREKLE VURMUŞLAR... DEMEK KÜREK ONDAN KANLIYMIŞ! AMA BÖYLESİNE TECRÜBELİ MEZAR HIRSIZLARI BİR CESETTEN NİYE BU KADAR KORKMUŞ OLSUNLAR?..
BİLMİYORUM EVLÂT! BELKİ BİZ DE KORKARDIK! SEN ÖLÜDEN TAZE KAN AKTIĞINI DUYDUN MU HİÇ?
MEZARLIKTA UĞULDAYAN RÜZGÂRIN SESİNDEN BAŞKA BİR SES YOKTU.. BELKİDE RÜZGÂRIN SESİNİN ARASINDA ÇOK UZAKTAN BAŞKA BİR DÜNYADAN GELEN BİR ÇIĞLIK..IZDIRAP İÇERSİNDE KIVRANAN BİR İNSANIN SESİ GELİYORDU...

İKİ CESED

Elizabeth Clary ince ve kemikli ellerini kavuşturmuş, gözleri bir noktaya dikili tahta bir iskemlenin üzerinde oturuyordu. Kocasının kalın sesi her an kulaklarındaydı.Rahip Clarence Clary pazar günü vereceği vaazı hazırlıyordu.Kuş bacağını andıran uzun sıska bacaklarıyla odanın bir köşesinden öbürüne yürüyor,kısılmış incecik dudaklarından kelimeler dökülüyordu.Elizabeth bu kadar sıska bir adamdan bu kadar kuvvetli ve gür bir sesin çıkmasına ötedenberi şaşardı. Kelimeler tabancadan çıkan bir kurşun hızıyla Elizabeth'in kulaklarına çarpıyordu.

Bu sese daha fazla tahammül edemiyen Elizabeth Rahip kendisine arkasını döndüğü bir sırada sessizce odadan çıktı. Ama evlerinin ufak bahçesinde bile bu kulak tırmalıyıcı sesten kurtulamıyordu.Rahibin gür sesi pencerelerden taşarak bahçeye kadar geliyor, kadının sinirlerini harab ediyordu.

Bir müddet sonra ses kesilince Elizabeth sessizliğin verdiği bir rahatlıkla bahçenin temiz havasını ciğerlerine çekerek düşünmeye başladı.

Dışarıdan bakıldığı zamanlar sessiz, kendi halinde,kimsenin işine karışmayan bir kadın olarak gözüküyordu. Açık sarı saçları ve uçuk mavi gözleriyle her zaman ürkek bir hali vardı.Rahip Clary makyaja ve her türlü güzellik müstehzaratına düşman olduğundan dudakları soluk birer çizgi olmaktan ileri gidemiyordu. İnce ve biçimli vücudu giydiği bol ve şekilsiz elbiselerin arasında kaybolmuştu.31 yaşında Elizabeth Clary 50 yaşındaki , bir kadının şekline bürünmüştü

Rahip Clary on yıl içerisinde karısını canlı ve hayat dolu bir kızdan ruhsuz bir robota çevirmişti.Evlendiği günden bu yana Elizabeth günlerini yemek pişirip,çamaşır yıkamakla geçirmişti.Zira Rahip Clary modern araçları kullanmasını sevmezdi.Elizabeth iş yapmaya alışmıştı,ama rahibin, o hiç bitmeyen vaazları ve vaazlardan sonra yerine getirilmesi gereken sosyal çalışmalardan nefret ediyordu. Bu gibi çay partilerinde saatlerce oturup şık giyimli hanımların dedikodularını dinlemesi gerekirdi.Hele geçen pazarki toplantı herşeyin üzerine tüy dikmişti.Rahip Clary ve kilisenin öbür ileri gelenleri yaptıkları bir toplantıda masrafların kısıtlanmasından bahsederlerken Rahip Clary büyük bir rahatlıkla bundan böyle karısının kilisenin temizliğini yapabileceğini ve temizliği yapmak için tutulan hademenin savılabileceğini söyledi.Bu karar oy birliğiyle kabul edilince koca kilisenin temizliği zavallı Elizabeth'in üzerine kalıyordu.Akşam evine neşe içinde dönen rahip büyük bir müjde olarak karısına bundan böyle bütün kilisenin temizliğini yapacağını bildirdi. On yıldır çektiği sıkıntılı hayattan yaka silken Elizabeth bu haberi duyunca kendisini kurtarmak için çareler düşünmeye başladı.Kafasının içinde bir tek düşünce vardı. Kocası olan bu zalim adamın, Clarence Clary'nin ölmesi şarttı. Kocası hayatta oldukça kendisini , serbest bırakmazdı. Evliliklerinin ilk yıllarında Elizabeth kendisiyle konuşmaya, anlaşmaya çalışmıştı.Ama gözü din kitaplarından başka hiçbir şey görmeyen rahip hayattaki bütün gerçeklerin İncilde olduğunu , söyleyerek karısının bu gibi teşebbüslerinin hepsini neticesiz bırakmıştı. Elizabeth kendisine hayatı zehir eden bu adamdan kurtulmanın tek yolunu onun ölümünde görüyordu. Artık bütün mesele iyi bir plan kurabilmekti.

Elizabeth kiliseye girdiğinde hava kararmıştı. Arka tarafta Clarence'in yazıhane olarak kullandığı ufak odanın kapısını vurup içeri gireceği an Elizabeth birden durakladı, içeriden konuşma sesleri geliyordu.Kapının önünde durdu ve dinlemeye başladı.

"Aman ne kadar iyi,bu Tanrının bize bir yardımı kardeşim Austerberry" Konuşan ses kocasınınkiydi.Tekrar konuşmaya başladığında sesi daha üzüntülü çıkıyordu."Zavallı kadıncağız kiliseye yapacağımız yeni ilâveleri de göremeden öldü demek.Öleli ne kadar oldu Austerberry?" "Yarım saat önce öldü rahip bey. Fenalaşmaya başlar başlamaz ben sizi çağırmak istedim.ama Dr Adams ar-

BİR KADIN

tık çok geç olduğunu söyledi. Dr.Bana sadece üzerinde sizin adınız yazılı bu paketi size vermeri söyledi.Zavallı Sarah Mac Donald'ın son isteğiymiş."

"Çok teşekkür ederim.Doğru olanı yaptınız Arthur. Allah zavallı kadının ruhunu şad eylesin."

"Amin" diye cevap veren Arthur merakla rahibe sordu,

"Paketi açmıyacak mısınız rahip bey, içinde ne olduğunu merak etmiyor musunuz?"

"Paketin içinde ne olduğunu biliyorum ben Arthur. Para. Evet tam on bin sterlin var."

"On bin Sterlin dediniz." Arthur 'un sesi helecandan titriyordu.

"Evet on bin sterlin..Sana paketi teslim ettikten sonra doktor bana telefon etti ve senin paketi getirmekte olduğunu söyledi.Sen de bir hayli geciktin sayılır."

"Vallahı bütün yol boyu buraya kadar koştum rahip bey, ben ne de olsa yaşlı bir adamım." Arthur'un sesi ağlamaklı çıkıyordu.

"Pekelâ Arthur" Elizabeth yırtılan bir kâğıdın sesini duydu.Rahip tekrar konuşmaya başlamıştı.

"Paketin içinde ne olduğunu tahmin ettin? Ben ne olduğunu biliyordum.Allah rahmet eylesin Sarah iki sene önce ölümünden sonra parasını kiliseye bırakacağını bana söylemişti.Ve içinde on bin sterlin olan bu paketi iki senedir şiltesinin altında saklıyordu."

"Bu kadar çok parayı nerde saklıyacaksınız Rahip bey"

"Yarına kadar burada duracak, ondan sonra ise bankaya yatıracağım."

İçeride ki odada bir iskemlenin çekildiğini duyan Elizabeth oradan uzaklaştı. Kilise bahçesinin içinden geçen bir patikadan yürüyüp evine vardığında Elizabeth'in göz lerinde garip bir ışık parlıyordu.On bin sterlin nakit para Clarence Clary'nin sıska ellerinin arasındaydı. Halbuki bu on bin sterlin Elizabeth'in hayata yeniden başlıyabilmesi için tek şanstı. Gençliğini tamamiyle kaybetmeden dilediği gibi yaşıyabilir,hayatından kaybettiği bu on yılın acısını çıkarabilirdi. Paraları aldıktan sonra Avrupaya hatta Amerikaya bile kaçması işten değildi.Bu gibi düşüncelerle bir saat vakit geçiren Elizabeth Austerberry'nin halâ gitmemiş olduğunu fark etti. Kocası da zavallı aptal bir adamla bu kadar zaman ne konu-

kapladı ve usulca evden çıkarak kilisenin yolunu tuttu.Kilise kapkaranlıktı,yoksa kocası Austerberry'le birlikte gitmiş miydi? Kilisenin içinde karanlıkta el yardımıyla yolunu bulup kocasının odasının önüne kadar geldi.Kapının ardından hafif bir ışık sızıyordu. Derin bir nefes alıp kapıyı açtı. Kapıyı açmasiyla birlikte çığlık atmamak için iki elini de ağzına götürdü. Rahip Clarence odasının ortasında masanın üzerinden yerlere kadar taşan para banknotları arasında şaşkın bir vaziyette duruyordu.Arthur Austberry'se, gözleri tavana dikili, bir eli sımsıkı kapalı yerde yatıyordu Yüzünün yarısında korkunç bir yara izi vardı.Demir ağır sopa ise bir ucu kan ve saçlardan görülmeyecek halde yanıbaşında duruyordu. "Elizabeth, öldürdüm onu.Tanrı benim yar-

HITCHCOCK
un
seçtikleri

dımcım olsun" Rahibin sesi bitkin ve perişandı. Elizabeth birden sakinleşmişti,

"Peki nasıl oldu bu iş?"

Clarence olanları anlattı. Sarah Mac Donald ölünce parasını kiliseye bırakmıştı. Son isteği de Austerberry'nin bu parayı kiliseye götürüp Rahip Clary'e teslim etmesiydi.

Rahip sözlerine devam etti,

"Arthur paralarla geldi, ben de paraları sayana kadar onu burada beklettim,yüz sterlin eksik gelince kendisini paketi açıp yüz sterlini çalmakla itham ettim.Arthur bunu inkâr edip kaçmaya çalışınca ona engel olmak istedim,tam o sırada paralar cebinden döküldü, bunun üzerine ben de demiri yakaladım"...Rahip sözlerine devam edemedi.Ağlamaya başlamıştı.

"Ve sen de onu öldürdün" diye Elizabeth soğukkanlılıkla yarım kalan cümleyi tamamladı.

Doğrulup ayağa kalkan rahip telefona doğru ilerlerken,

"Evet onu öldürdüm, polise telefon edip herşeyi itiraf etmeliyim" dedi.

"Hayır, böyle bir saçmalıkta bulunmayacaksın. Olan olmuş, adam ölmüş, sen de katil olmuşun.Ama alt tarafı o da bir hırsız olduğuna göre, sen de kendini müdafaa etmiş sayı-

Elizabeth'in sesi sert ve hakim çıkıyordu,

"Evet, kendimi savunmak için yaptım bunu..."

"Pekalâ şu halde ne yapacağımıza karar verelim. Adamın cesedini kilisenin arkasında ki, eski mezarlığa gömeceğiz.. Nasıl olsa o eski mezarlığa artık kimsenin uğradığı yok, onu hiç bir zaman bulamazlar.

Karısının bu kadar sert ve kuvvetli olduğunu ilk defa gören rahip, büyük bir şaşkınlık ve hayranlıkla bütün söylediklerini dinliyordu.

Karı koca cesedi yüklenip karanlıkta sessizce mezarlığa gömdüler.Ondan sonra tekrar rahibin odasına döndüklerinde Elizabeth büyük bir titizlikle, bütün kan lekelerini ve parmak izlerini temizledi. Elizabeth sert bir sesle bütün emirleri veriyordu...

"Şimdi de bütün paraları, bir araya toplayıp tekrar ufak bir paket haline getireceksin. Ondan sonraysa polise telefon edip Arthur Austerberry'nin paraları alıp kaçtığını söyleyeceksin...."

Rahip şaşkın mırıldandı:

"Sahip böyle mi yapmamı istiyorsun?"

Elizabeth hırçın bir şekilde ayağını yere vurdu..."

"Dediğimi yapacaksın..."

Karısının emirlerini tam bir itaatle yerine getiren Rahip telefona sarılıp, polis müdürlüğünün numarasını çevirdi.

"Orası polis mi? Rahip Clary konuşuvor.Evet benim.Bakın bir hadise oldu,evet burada kilisede Arthur Austerberry denilen alçak herif....."

Rahip Clary sözlerinin sonunu hiç bir zaman getiremedi. Elizabeth Austerberry'nin ölümüne sebep olan demir sopayı telefonda konuşan kocasının kafasına indirmişti.Rahip bir külçe gibi yere yıkılırken Elizabeth emin olmak için kocasının kafasına sopayı bir kere daha indirdi.İşini lâyıkıyle yaptığına inanınca da eski basma entarisiyle bütün parmak izlerini sildi. Paket halinde duran paraları ise yanında getirdiği dikiş sepetine koyup evinin yolunu tuttu.

Elizabeth Clary evinin oturma odasında koltuğunda otururken ,kapı vuruldu.. İçini çekerek ayağa kalkarken dışarıya seslendi...

"Sen misin Clarence..Niçin kapıyı vuruyorsun hayatım,kapı zaten açık..."

Kapı açıldı ve polis şefi Michel Manners'in iri vücudu kapının eşiğinde belirdi...

Kırmızı ve şişman yüzünde şaşkın bir ifade vardı. Yutkunarak konuştu...

"Mme Clary sizi bu saatte rahatsız ettiğim için özür dilerim ama..."

Devamı 26.Sayfada

ALTIN! SAKLI OLDUĞU YERDEN ÇIKARILMASI İKİ ORTAK JAKSON VE HAL MERCER'İ ÇOK ZENGİN ETMİŞTİ. FAKAT BU ZENGİNLİK ŞÜPHE VE İHTİRASLA ZEHİRLENMİŞTİ...
YARI YARIYA HA ?.. ALTINLARI NE DİYE SENİN GİBİ SERSERİNİN BİRİYLE PAYLAŞAYIM ?...
BOĞAZIM... AAAAHHH!
ALTIN HIRSI
HAL MERCER UÇURUMA YUVARLANDI....
EIYAAAAHH!

NE ŞANS !.. ŞİMDİ BÜTÜN ALTINLAR BENİM! BURADAN HEMEN KAÇMALIYIM. FAKAT İLK ÖNCE ONU GÖMMELİ!
YEDİ GÜN SONRA WHITEHORSE'DE OLACAĞIM. ALASKA'NIN YARISINI SATIN ALACAK KADAR ZENGİN OLARAK. BU KİMİN AKLINA GELİRDİ!...
BEN ED. JAKSON.. EN NİHAYET MİLYONER OLDUM.... YÜRÜYÜN KÖPEKLER.
O GECE JAKSON YOL ÜSTÜNDE KAMP KURAR...
GALİBA KAR DEVAM EDECEK. KÖPEKLERE BAKTIKTAN SONRA HEMEN YATARIM!
O DA NESİ ? ŞURADAN BİR SES GELDİ!
ALTINLARIM!.. BİR KISMI YOK OLMUŞ!

PİS SIÇANLAR! BU İŞİ KİM YAPTIYSA KAÇMIŞ... FAKAT SİLÂH SESİ BİRAZ OLSUN KORKUTUR!
KRAKK!
ERTESİ SABAH...
BU EYALETTE BURANIN YOLUNU BİLEN ON ADAM YOKTUR. ACABA BENİ KİM TAKİP EDİYOR?
TAHMİNİME GÖRE ALTINLARIN DÖRTTE BİRİNİ GÖTÜRMÜŞLER. PİS HIRSIZLAR! FAKAT ELİMDE DAHA ÇOK VAR! ÇOK!...
BENİ GÖZETLİYEN BİRİ VAR! BU AKŞAM UYUMAMALIYIM!
ŞAFAK VAKTİNE DOĞRU YORGUNLUK JAKSON'UN İRADESİNE GALİP GELİR.. BÜTÜN GAYRETİNE RAĞMEN UYUYA KALIR...
BİR SAAT SONRA...
KÖPEKLER!.. YİNE BENİ UYURKEN YAKALADILAR!

AMA BU SON ARTIK!
YOLUN GERİ KALAN KISMI 60 MİLDEN AZ, ELİMDE HALÂ BİR SER VET VAR...
WHITEHORSE
UYUMADAN DÖRT GÜN İDARE ETMEM LÂZIM. DA-YANMAYA ÇALIŞACAĞIM!
YEDOHHO! AÇ KÖPEK-LER!.. BU AKŞAM BURA-DA KONAKLIYACAĞIZ!
BİRAZ SONRA...
EN İYİ YERİ SEÇMİŞİM. BURADAN KAFASINI KI-MILDATANI İKİ KAŞININ ORTASINDAN MIHLARIM!
YİNE UYKU BAS-TIRDI... GÖZLERİM... OFF... AÇAMIYO-RUM GÖZL.....

ZZZZZZZ
BIR BO...
BOZ AYI!..
BLAM!
AYAKLARIM!..
PIS CANAVAR!
NE KADAR AĞIR
BIR TON DAN
FAZLA!
ŞANSIM VAR-
MIŞ.. AYAĞIMA
BIR ŞEY OLMA-
MIŞ! NEE!..
ALTINLARIM!..
YINE GITMIŞ!
AMA...NASIL
NASIL ?

BEN BİR VAMPİRİM

yazan; MAURICE LIMAT
çeviren; M.OKTAY

KORKU ve DEHŞET ROMANI

Güneş gözlerimde. Bu durumda araba kullanmak çok zor. Bazı şöförler buna aldırmazlar, öyle alışmışlar. Bense heyecanlı, sıkıntılı bir adamım. Bari bir kaza yapmasam. Süzi de benimle eğlenirdi. Süzi ile evleneceğimi sanıyordum. Ama bir gün çekip gitti....

Bütün bunlar anlamsız şimdi. Yalnızım, Süzi'nin gidişinin bende yarattığı acıyı silemedim daha. Belki de bu yüzden eski işimde kalmadım. Yoksa Desvigne'in yazıhanesi işe yeni başlamış genç bir mimar için parlak bir istikbal vaadediyordu. Üzüntümü unuturum diye güneye doğru yola çıktım. Cannes civarında bir şantiyede iş buldum. Benden önceki mimar sağlık sebebiyle işten ayrılmış. Elime geçen bu fırsattan yararlandım. Trene binmedim, küçük bir Floride'im var. Patronum:

-Azizim Lesen tatil yapmış olacaksınız böylece, diyordu.

Lâf olsun diye... Fakat leylekler, güneş, çamlar vesaire ile başbaşa yaşamak Paris'in rutubetli, sıkıcı havasından iyiydi.

Yol rahat geçti. Hiç bir aksilik çıkmadı. Marsilya'da geceyi geçirdim. Sonra gene yol....

Esterel'de anayoldan ayrıldım. Sihirleyici ormanlardan hendekler, arasından geçen yollardan ilerledim. Yaralı kalbim yavaş yavaş Süzi'yi unutmaya başlıyordu.

Gourdon civarında bir köye gidecektim. Siagne vadisinde açırı modern bir küçük mahalle kurulacaktı. Aylarca orada kalacak, çalışacaktım. Tabiat güzellikleri arasında yepyeni binalar yükselecekti.

Ah, şu güneş olmasa... Her virajda güneş gözlerimi körleştiriyor, ne yapacağımı şaşırıyordum. Yavaşladım. Yol kaynıyor sıcaktan. Bir metre önümde koskoca bir hendek.....İçine yuvarlansam halim tamam. Bu dağ yollarında araba kullanmaya alışık olmalı insan. Bense, ömrü hep şehirde geçmiş biriyim, başım dönüyor buralarda. Hep o, güneş güneş... Göz bebekle-

şey dönüyor, herşey alt üst. Hendekleri görmüyorum. Sadece tahmin edebiliyorum artık. Kısa bir an boyunca hiç bir şey göremiyorum. Bir korku doluyor içime. Kaskatı kesildim. Frene basmalı.. Gene bir viraj... Birşey görmüyorum, ama tahmin ediyorum, göz kapaklarımı iyice kısıyorum.

YOLDA BİR KADIN

Oh, orada biri mi var? Rüya mı görüyorum yoksa... Evet biri. Gölge birden beliriyor. Hendeğin kenarında. Göz bebeklerim güneşten bana oyun mu ediyor yoksa?

-Bir kadın... Arabayı durdurmak istiyor... Parmağını kaldırmış bütün varlığıyle beni durdurmaya çalışıyor....

Dağlarda kaybolmuş olmalı. Köylerden birçok kilometre uzaktayız. Şurda burda tek tük evler var. İki dağ karşılıklı, arada vadi ve bir de durmaksızın akan çağlayan...Bütün bunlar hızlı hızlı kafamdan geçiyor. Arabayı durdurmak istiyen kadını pek zor görüyorum. Hoş bir kadına benziyor....

Tabii durdum, frene bastım. Eğildim, karanlıktan güneşe çıkmış, bir yarasa gibi gözlerimi kırpıştırdım.

-Matmazel...

Kaç yaşında? Yirmi beşle yirmi sekiz arası. İnce vücutlu, uzun boylu olmasına rağmen, ince robunun altından yuvarlaklıkları iyice belli olan göğüsleriyle olgun bir kadın, Güzel saçları, platin renginden daha beyaz saçları böyle beyaza boyamak garip bir moda doğrusu. Ama öyle saçlar öyle gür, öyle tatlı ki. Yüzünün biçimi nefis, Ama birden dudaklarımda gülümseme donuyor.... Yüzünün sarılığı garip bir renkte.. Bana bakıyor, gülüyor. Gözleri üzerime dikiliyor.

Bu bakışı asla unutamayacağım.. Beni eskiden beri tanıyormuş gibi. Ama iyice eminim, onu daha önce hiç bir yerde görmedim. Ne kokteylde, ne süpriz partilerde, ne tiyatroda, kışlık yazlık tatil otellerinde..

-Durduğunuz için teşekkür ederim, diyor.

Sesi ahenkli ve tatlı... İnsanın içine işleyen, tadı yavaş yavaş duyulan bir ses. Ne olduğunu bilmiyorum, ama bu kadını sesi beni endişelendiriyor. İtiraf etmeliyim. Bir an gaza basıp gitmek içimden geçti... Kaçmak kısacası.. Niye olduğunu bilmiyordum. Aptallık.. Böyle güzel çekici bir kız... Böyle hoş bir vücudun yanımda oturması hiç de kötü bir şey değil.

Bir de yüzü böylesine solgun, böylesine sapsarı olmasaydı..

-Burda kaybolmuşsunuz, olacak şey değil...Sizi nereye bırakabilirim? Bu sözlerle beraber kapıyı açıyorum. Gülüşünü görüyorum. Güzel, beyaz dişleri var. Hemencecik arabaya atlıyor, yanıma oturuyor.

-Gourdon'a doğru gidiyorsunuz sanırım?

-Evet... Yani o tarafa.. Vadiye. İstediğiniz yere sizi götürebilirim.

Güzel bir kadın. Ne isterse yapmam gerekir. Fakat kendimi zorluyorum. Bir üşüme duyuyorum da ondan... Bir ürperme sarıyor beni. Ne saçma. Bu yakıcı güneş altında ısı 35'in üstünde olmalı... Yoksa yolda soğuk mu aldım farkında olmadan? Şantiyeye varıp bir yatsam ama ya yolda hastalanırsam?

Gaza basıyorum.

-Çok naziksiniz... Nerde duracağınızı ben söylerim.

BELİRSİZ KORKU

Yola koyuluyoruz. Konuşmaya nerden başlamalı? Genel olarak kadınlar karşısında hiç de utangaç bir insan değilimdir. Bu beklenmedik yol arkadaşı gerçekten güzel... Ona dönüyorum. Birşey söylemek istiyorum, ne olursa olsun, şu sessizliği bozmak için.. Bana bakıyor gene gülümsüyor. Sesim gırtlağımda tıkalı kalıyor. Güzellikten mi? Evet. Harikûlade gözlerden mi? Elbette. Ressamların hayran kalacağı o gülüş.... Ama o bembeyaz saçlarının altında bambaşka bir bakış var, çok uzaklardan gelen bir bakış bu. Sesi öylesine tatlı, öylesine güzel bir kadına uymayan bir bakış ve o dişler... Ufak ufak, biçimli, düzgün. Fakat bu dişlerin görünüşü epey acayip. Dikkatle bakmak istiyorum, ama durum uygun değil.

Bir korku var içimde. Sağda solda hendekler, çukurlar. Dikkatli olmalıyım. Boyuna dönerek, boyuna tehlikeli yollardan inerek, çıkarak gidiyoruz. Buraları büyüleyici. Bana öyle geliyor ki bu yolculuk asla sona ermeyecek. Niye böyle saçma düşünceler var içimde? Ne oluyor bana? Bir virajı dönerken kendimi kaybedersem ne olur halimiz? Sanki araba altımızdan kayıyor. Yanımda oturan kadın çığlığı basıyor gibi. Böyle hayallerle gülünç duruma düşüyorum.

Marsilya'daki arkadaşlarım böyle ıssız bir yerde, böyle güzel bir gökyüzü altında niye hayatın tadını çıkarmıyorum diye benimle eğlenirler.

Ama ben serseriler gibi hareket edemem, arabama binen kadını zorla öpmeye kalkışamam. Çok şükür iyi bir terbiye gördüm, kadınlarla görüşmesini, konuşmasını iyi bilirim. Hele güzel kadınlarla... Onların hoşlanacağı kelimeleri bulmakta maharetim vardır.... Ama yanımdaki güzel kadın karşısında niye elim ayağım boşanıyor, dilim tutuluyor?

Hastayım, gerçek bu. Yoksa niye titreme gelsin? Aksi tesadüf. Fırsatı kaçırtacak bana. Böyle güzel bir kadın bana Suzi'yi unutturabilir. Birşeyler konuşmamız gerek. Yoksa kadın beni salağın biri sanabilir. Kadınların gözünde budala yerine geçmek istemem...Hayır hayır...

-Size böyle bir yerde rastlamak çok tuhafıma gitti. Heryerden öyle uzakki burası....

-Gezmeye çıkmıştım... Birden farkına vardım ki çok uzaklara gitmişim... Neyse kibar bir baya rastladım, şansım varmış....

-Benim de.....

Konuşma birkaç dakika böyle

-Garip şey. Kendi isteğiyle kanını bana veren sonra da, çıkıp giden bir genç kadın. Hayatıma nasıl karıştıysa öyle çıkıp gitmiş... Aynı kan grubundan olduğumuzu nerden anlamış acaba?

Kan... Birden bire korkunç bir iştah duyuyorum. Güzel bir şey taptaze kanım damarlarımda akıp gidiyor. Garip bir şehvet....

devam etti. Anlamsız, boş bir konuşma.... Konuşmakla, onu da konuşturmakla aradaki soğuk havayı bozacağımı umuyordum. Ama esrarlı hava gittikçe artıyor.

Kadının söylediği sözlerin hiç önemi yok. Ama o seste, o tonda, o esrarlı bakışta var ne varsa. Ya o bembeyaz saçları... O acayip dişleri....

ÇEKİCİ DUDAKLAR..

Biraz daha dikkatle baktım ona. Dudakları çok nefis, tatlı, son derece şehvetli, çekici... Ama o harikûlade dudaklar aralanınca sipsivri dişleri belirip kayboluyor.

Hiç değilse nerden geliyor, nereye gidiyor onu öğrensem...

-Birlikte olmamız beni mutlu kılıyor.

-Size rastlamakta beni...

Bu bir yakınlık belirtisi mi?

-....Fakat şimdi ne tarafa doğru gidiyorsunuz?.... Birlikte gezmekten bıktığımdan değil...

Kelimeler darma dağınık çıkıyor ağzımdan, söylemek istediğimin tam tersini söylüyorum. Yanımdaki kadının dudaklarındaki gülümseme kaybolmuyor.

-Yakında ineceğim yere geleceğiz.....

Kolayca anlayacaksınız geldiğimiz zaman....

Dudaklarını hafifçe yalıyor, sipsivri dilini farkediyorum. Nefis, iç açıcı bir görünüş.....

Ama anlamıyorum. Çünkü yeniden bir ürperme alıyor beni.. Nerden geliyor bu üşüme... Titriyorum.

Hayır... Olacak şey değil. Bu üşümenin sebebini anlayamıyorum. Hasta değilim. Katiyen değilim. Başka bir şey var....

Korkunç bir şey. Kendimi toparlamalıyım. Çünkü hasta olduğuma nerdeyse inanacağım.

Bir viraj daha. Hızlanıyorum, arabanın sarsılışından güzel kız üzerime doğru yıkılıyor. Başım dönüyor.... Herşey o kadar çabuk ki... Soğuk... Soğuğun sebebini birden anlıyorum. Arabanın dikiz aynasında kendimi gördüm, ama yanımdaki kızı göremedim. Aynada yoktu o güzel kız, oysa yanı başımdaydı. Gene güneşin bir oyunu mu ne?

Bir kabus içinde gibiyim. Kıza dönüyorum. Konuşmam lâzım onunla....

Titreşen bir çift dudak. Bu bir davete benziyor. En güzel meyvasını sunan bir kadın... Arzu içindeyim, ayni zamanda korkuyorum. Bu cazibeye kendimi kaptırayım mı?

Çok geç. Artık vazgeçemem. Ona doğru uzanıyorum. Otomobil sağa sola yalpa vuruyor. Bir hendek.. Hayır, direksiyonu şiddetle kırıyorum. Yolun öteki yanına devriliyoruz. Bir uluma... Ben bağırıyorum, herhalde... Sonra herşey kapkara..

DEVAMI VAR

GELECEK SAYIMIZDA

CANAVARLAR YATAĞI
Frankenştany geliyor!.

VAMPİRLER KASABASI
Asap bozucu bir resimli roman..

HAYALETLERİN DÜELLOSU
Resimli, korkunç bir kovboy hikâyesi......

Ve uzun zaman etkisinden sıyrılamıyacağınız, korkunç bir resimli roman.
KARA KEDİ

-DEHŞET MİZAHI-

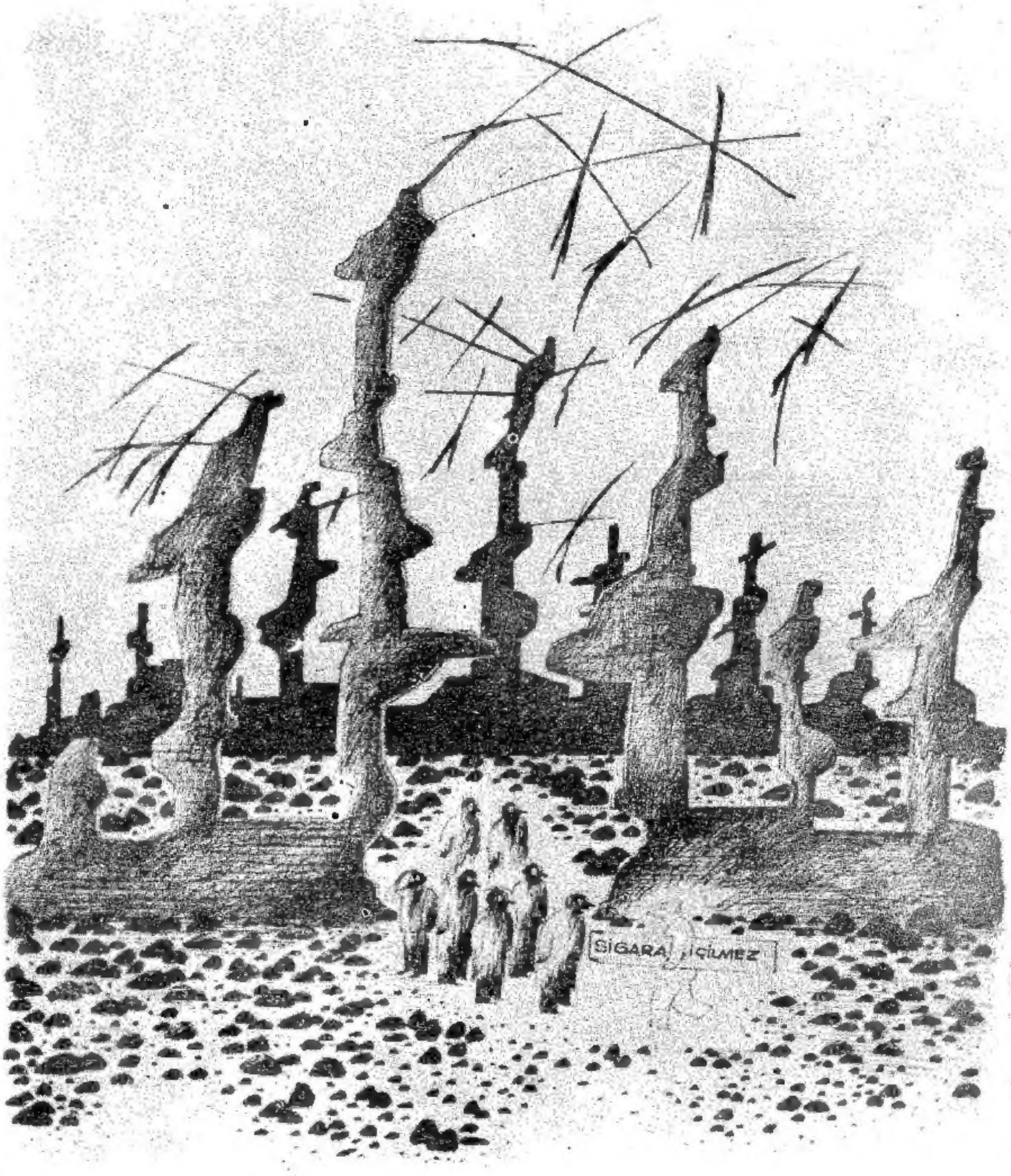

BİRAZ GEÇ KALMADINIZ MI?

HİKÂYENİN DEVAMI

"Buyrun."Kocamı arıyorsanız kendisi halen kilisede.... biliyor musunuz o kadar çok çalışıyorki...İsterseniz onu çağırayım.."

"Hayır, Hayır"Polis şefi bu zavallı kadına acı haberi nasıl söyliyebileceğini düşünüyordu.

"Siz bir az otursanız Mme Clary,size verilecek acı bir haberim var, kocanız...Rahip... maalesef öldürüldü...

Elizabeth Clary o anda, oracıkta bayılıverdi.

Üç hafta sonra Elizabeth Clary her zamanki gibi ince ve solgun trene binerken bütün kasaba halkı göz yaşları arasında onu uğurlamaya gelmişlerdi...Elizabeth Clary trene binerken dikiş sepetini de yanında götürüyordu. Zavallı ölmüş kocasının yamanacak çoraplarını geride bırakmaya yüreği elvermemişti.....

KORKU Pazartesi günleri çıkar, haftalık heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: S U A T Y A L A Z . Yönetim Yeri: Cağaloğlu Yokuşu Saadet Han, Kat: 5, İstanbul. Telefon: 27 30 07. Dizildiği ve düzenlendiği yer: Resimli Roman Ajansı. Basıldığı Yer: Duran Ofset Basımevi. İlân: Özel anlaşmaya bağlıdır....

MODERN ERKEĞİN DERGISI

PLAYBOY, LUİ, KİNG
İL KİNG, NAT, CAR-
NİVAL, PENTHOUSE,
MEN, PARADE ' *den sonra*
şimdi de Türkiye'de

salıncak

KARAOĞLAN

Genç-yaşlı, küçük-büyük, kadın- erkek, herkesin beğendiği rakipsiz gençlik ve kahramanlık dergisidir!

KARAOĞLAN *ın soluk kesici serüvenlerinden başka, heyecanlı, sürekleyici resimli romanlar, hikâyeler ve sinema, müzik, spor sayfaları.....*

KARAOĞLAN
ÇARŞAMBA GÜNLERİ ÇIKAR.

Düzenleme : Akşamsefası